

7
Ekenäs den 22 Januari 1873.

Minna älskade!

Sträfst tack, tack ni våra bästa vänner
för att, att! Läs en mycket mycket i
dessa korta ord, än det i första ögonblicket
synes! Vi äro också så tacksamma mot Gud
som lät oss komma så lyckligen hit
friska och glada och träffa vår käraste
han också frisk och glad. Detta lär vi
nu vara hufvudsaken i mitt brev
således borde det väl nu vara nog, men
jag ser att ni inte äro nöjda ännu,
jag måste väl därför berätta vidlyfti-
gare. Till att börja med om den karlen
som kuskade oss från staden — han
var utmärkt, han körde säkert och fort
så att det hället (12 v.) gick på mindre
än en timme. Jag frågade om han
ej ville köra oss två häar, men det kunde
han inte. Vi frägo strax häst och så
bar det af igen. På Finns som skulle vara
det krångligaste stället krånglades inte

En sådant skräckscenariot vänner, liksom gulltan från hemmen i Ekenäs?

allt och inte sedan på hela vägen, ingen
sade ett enda ord emot att ge bara en
häst. Kl: 8 (som B. Skuger hade förutspått)
kommo vi till Öfverby, i ett trefligt rum
med brasa inkvarterades vi. Jag frågade
strax efter kruslådian som ganska rik-
tigt fanns der och var färdig. Först om
morgonen flyttade vi B. m. ska slädan
i vår och så lofvade gästgifvaren att
skaffa fram den till gästgifvaregården
i H-fors, han sade att ingen ville taga
vår släda emedan den skulle till
något ställe i staden, skulle det ha varit
till g-ggården (som det sederare bestämdes)
så hade de nog fört den. Derfor tyckte jag
att nu var bäst att besluta så. De lofvade
ju på g-ggården att skicka bud då kuren
skulle komma. För säkerhets skull är väl
ändamållena goda och skickas och
frågar ibland efter den. För låt nu det be-
sväret. — Jag går tillbaka till Ö-by. Vi åt och
smorde kraset med morimors sköna vägkar

4 Gästgifvaren fick 2 mk. dricks pengar för att han skulle ordentligt beströa oss.

och skänka oss en liten gåva. De hade också en liten gåva till oss.

taek för den! Och så sofde vi ganska
godt till kl: 6, men inte förrän sutto
vi i slädan och så gick det bra hela
dagen ända tills vi körde in i Ökenäs
stad kl: 4 på e. m. Gick det inte raskt?
Och barnen voro så snälla hela tiden
mycket snällare nu än på förra resan
ty hallen gingo så mycket fortare nu
de kunnos inte tröttna, ty på g g. gårdarna
voro vi alltid ur, det var för dem välkom-
met ombytte. När vi kommo på gården
var Karin utom sig, då hon kände igen
sig. B var i sin kammare och då han
såg oss komma rusade han ut, jag tror
att det inte var 100 sekunda han behöfde för
att hinna ner för trapporna och till
oss i slädan. Miki rakte strax armarna
mot sin pappa och Karin likaså. Mari
var också så glad, så glad och hela gvallet
vealades mellan B och Mari om hvortan-
nat "kuka nyt on tullut?", "vi kan nyt
rauva om kotona!" "Rauva on tullut."

och tillika den tydligen för oss ombytte
Hela och mer än hundra gånger och stanna så mycket
och mycket

Kanarie i mata, mycket öfver Öman till de fjärra, de skall jag skicka
fallen m. m. såväl nu skickade pratyra och mannan, hela flyttkammaren

oh det smekte så fanns öra ma i tra.
Kaffe var i ett nu färdigt och nu öns-
skade vi så att ni hade kunnat se in
till oss, riktigt ända in i hjertat, huru
lyckliga vi voro. Här var allt så rent
oh fint, och här hade tvättat gardiner
öfverdrag m. m. så att det var en fröjd.
B hade så väntat oss dessa sista da-
gar då jag försummade att skriva
om ~~tors~~^{ons}dagen. Och nu först medan vi
sittas vid kaffekoppen kom prappas
kom till B om att vi skulle komma.
Olga är här ännu någon liten tid och
ligger i salen jämte Karin och Anna.
Erika och jag ligga i lilla kammaren
och B i sin. Olgas säng står i salen på
det ställe där bokhyllan stod och denna
står mellan fönstret och köksdörren.
De andra möblerna från vindskammaren
ha vi också här nere så att nog är här
nu fullt med möbler. Men jag tycker
att här är så utmärkt trefligt och bara
nu Olga flyttar så att vi få bli alldeles

(22.1.1872)

för oss själva så skall det bli så roligt.
Mari är mycket vänlig och snäll och
bjuder så till, det är allt hvad man
kan begära af henne. Barnen är
också, Gud vare tack, friska efter resan
och ute alla dagar, visst hostar Mik-
liten nu och då så som i H-fors
men sämre har det inte blifvit. Jag
har derfor tänkt be mamma vara
så god och skicka då symachien och
sirapen kommer, äfven en par butel-
jer Emseroatten, det får ju inte här.
Då hoppas jag att hostan går alldeles
bort. Han är så innerligen sot och glad
och äter så duktigt. — Menniskorna
äro så vänliga här och jag har fått höra
så många hjertliga "välkommen". Men
nog var det i hög tid jag kom hem, ty
snart lär man skola säga: hon gör sig
ingen brädsko att komma hem, hade
B hört och uppfattat. Ja är det i små-
stad. Jag är också nu så lycklig att
vara hemma!

Kanske rikas att den friska i boksladan i Karlqvartett. Och om de
kunde komma hemma med B och hänger så friska att den bra, annars med
fröden.

